

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci!

Je těžké „obléci“ myšlenku do slov. Nejdřív ji člověk musí mít (a to není pravidlo), pak ji musí srozumitelně a zajímavě formulovat a pak doufat, že ji psaná podoba nesetře. Není snadné psát úvodní slovo do farního časopisu, i když myšlenka je silná.

Čekání na příchod Spasitele představuje naději Tu zásadní naději, že můj život má nějaký smysl, že na mně někomu záleží. Přesně tu naději, kterou tolik lidí postrádá a někteří velmi bolestně. Kristus přichází s novou silnou nadějí a my ji máme rozšířit dál, protože bez ní se nadá žít. On sám je naše jediná naděje. Přibližující se vánoce padají na mnohé lidi jako balvan - nejen kvůli nákupům a úklidu, ale hlavně kvůli nutnosti revidovat svou naději. Je vůbec pro koho a proč nakupovat a uklízet? Mám koho očekávat, záleží na mně někomu? Pod takovou tíží dochází k mnoha zoufalým činům.

Tak vás prosím o „revizi nadějí“. Zkuste se posunout v tom, co sami očekáváte, abyste neměli na prvním místě nic menšího, než Božího Syna. To je naděje, která neklame (Řím 5,5). Jestli se spoléháme na něco jiného než na to, co Bůh slíbil, bude to muset spadnout, jako domeček z karet. A lidem kolem nás, kteří v Boží lásku nedoufají, ji budeme muset ukázat svým jednáním my, aby také oni měli v co doufat.

Otec Bindas o misiích

Při příležitosti duchovní obnovy v zábrdovické farnosti ve dnech 9. až 12. října 2008 požádal redaktor otce misionáře Stanislava Bindase o několik informací.

Re: Otče Stanislave, z jaké rodiny pocházíte?

oS: Pocházím z jednoduché, dělnické rodiny z Východního Slovenska, malé vesničky blízko Humenného a dodávám, že z věřící rodiny.

Re. Kolik máte sourozenců?

oS: Jsme vlastně tři. Starší bratr, mladší sestra a já. Já jsem uprostřed.

Re: A co Vás přivedlo ke kněžství, jaká byla Vaše cesta? Rozhodl jste se již na gymnáziu, nebo později, nebo jste něco před rozhodnutím vystudoval?

oS: Protože pocházím z věřící rodiny, tak lze říci, že základ byl v rodině. Ať už to byli rodiče nebo prarodiče a zvláště teta, která byla nemocná. Rodiče za prací odcestovali, teta byla doma a tak nás vychovávala, ona má tedy velkou zásluhu, že nám dala tak velký dar.

A také jeden kněz, který u nás působil víc než deset roků ve farnosti. On byl misionář a že to za komunismu nebylo možné, nikdo o tom nevěděl. Ani já. Dozvěděl jsem se to, až když jsem byl na střední škole v Humenném, kde jsem studoval chemii. Tehdy jsem šel na návštěvu k němu a tam jsem se teprve dozvěděl, že je misionářem. A tak to rozhodování u mne zrálo, řekl bych, postupně.

Re: A bohoslovecká studia jste vykonával kde? V Trnavě?

oS: Nikoliv, ve Spiši. Tehdy tam byl teologický institut, nyní je tam už fakulta. Naše misijní společnost svatého Vincenta má tam svůj samostatný seminář, formace, a my jsme docházeli každý den na studijní přednášky dohromady s diecézními bohoslovci.

Re: A co Vás, otče Stanislave, přivedlo do kongregace svatého Vincenta? To přece není jen tak. Lákala Vás misijní práce, nebo sociální citění a zaměření na chudé...?

oS: Když se tak podívám zpátky, byl v tom i ten kněz o němž už byla řeč, který u nás působil velmi horlivě a ten nám dal dobrý příklad a základ. Byl to on, který mě připravoval k první svaté zpovědi a přijímání i k biřmování, takže mě za ty roky dobře poznal. Ale byl to asi sám svatý Vincent, když jsem uvažoval o tom povolání. Nechtěl jsem být jen diecézním knězem, měl jsem touhu po misích, být misionářem a svatý Vincent mě oslovil, jak dílem svých lidových misí, tak péčí o chudé. Tím bylo ovlivněno moje rozhodnutí.

Re: Víím, že na bilancování je ještě čas. Jsme teprve v polovině času duchovní obnovy. Jak se Vám jeví situace u nás v Zábrdovicích?

oS: O tom by spíše mohl vyprávět otec Jiří. Ten už to působí několik roků. Naše služba spočívá v pomoci diecéznímu knězi, faráři, v jeho pastorační činnosti. Přicházíme tu jednoduše řečeno s Božím slovem a s milostí udílet svátosti, třeba smíření, které potřebuje i současný člověk. A to je ta pomoc, naše pomocná ruka chce spolu s farností, s lidmi, kteří touží a mají skutečný zájem o Boha a o vnitřní obnovení svého duchovního života sloužit - to je naše pravé misijní poslání, řekl bych.

Re: Přišli jste k nám dva misionáři. Co nám povíte o svém spolubratru?

oS: Jmenuje se pater Pavel Vandžura a pochází také z Východního Slovenska a spolu působíme. Já od roku 2005, on přišel o rok později. Od té doby jsme začali to dílo lidových misí. Konkrétně tady na Moravě, ale i v Čechách. Ale tam je situace o mnoho horší. Ale ti lidé, kteří se tam našich misí účastnili, byli horliví a pro Boha zapálení.

Re: Takže Česká republika je pro Vás misijním územím. Vy jste Slováci, my Češi a Moraváci...škoda, že nás od sebe politici rozdělili.

oS: Stalo se. Ale my víme, že Pán Bůh nás vírou spojuje.

Re: Děkuji za rozhovor a přeji Vám poznat ve „zpětné vazbě“ že misijní práce má smysl.

Farní pouť

„V sobotu 4. října jedeme na pouť do Provodova a máme ještě pět volných míst.“ řekl v ohláškách pan farář. „Pojedeme?“ „Nevím, má pršet...“ Jeli jsme a pršelo. V autobusu bylo k zalknutí, pan řidič musel topit, aby přes zamžená okna viděl na cestu. Ale pouť má být přece spojena s nějakou obětí - a tohle byla prkotina.

Ráno nebyl nějak čas na hlubší zamyšlení, co od pouti očekávám. Jistě pěkné zážitky. Chci Pána Boha chválit, děkovat Mu a také prosit. Celý poutní den prožít v Jeho blízkosti. Při modlitbě, eucharistii i ve společenství. Chci také lépe poznat své „kostelové známé“, prohloubit přátelské vztahy, navštívit nová mariánská místa. Pustit z hlavy běžné starosti, odpočinout si.

A toto vše se mi vrchovatě splnilo. V autobuse jsme začali ranní modlitbou a popovídáním si. Potom jsme oslavili a projevili svoji lásku k Panně Marii písní a modlitbou svatého růžence.

V Luhačovicích jsme si prohlédli nový kostel, zasvěcený Svaté Rodině. Poprosili v litanii české patrony o přímluvu a předložili Bohu prosby z kancionálu. Možná někdo předložil i své osobní prosby. Potom byla přestávka a my se rozešli na prohlídku lázní. Byly krásné i pod mraky.

Zlatý hřeb nás čekal v Provodově - poutním kostelíku uprostřed lesa. Zde jsme slavili mši svatou a složili k nohám naší milé Matce své starosti. Abychom si nemysleli, jak jsme dobří a krásně ji oslavujeme zpěvem - nešlo nám to, zpěv neladil. Pán Bůh nám dal možnost znovu si uvědomit naši závislost na NĚM, a že je to milost, chválit Ho. Ze studánky u kostela jsme si nabrali vody, která byla kdysi příčinou vybudování provodovské svatyně. Její vodu používá Matka Boží k našemu ozdravení.

Cestou domů jsme prožili napínavé chvílky. To když autobus sjíždějící z prudkého kopce nestačil zatočit do zatáčky a zůstal s námi stát blízko svodidla nad srázem a vodou. Inu, poutě se zlým duchům nelíbí. Možná se tato věta nebude líbit ani některým čtenářům, bude se jim zdát nevhodná. Ale takoví už jsme - různí.

A závěr? Poutě se vydařila. Kdo nejel, jeďte příště s námi. Stojí to za to!

Poutnice A.M.D.

Některé významné dny adventu a vánočního období

8. 12. - pondělí - **Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie**
- 12.12. - pátek - v rámci **Univerzity třetího věku** bude v kostele exkurse a přednáška na téma: **Liturgická hudba po 2. Vatikánu**
- 14.12. - neděle - **Předvánoční vystoupení dětí z klubu ASABEN („školka“) a účastníků kroužků nízkoprahové klubovny. Loutkové divadlo**
- 20.12. - sobota - **Stavba betléma** a předvánoční úklid kostela
- 24.12. - středa - **Vigilie Vánoční - Štědrý den**
- 25.12. - čtvrtek - **Slavnost Narození Páně - Hod Boží vánoční**
- 26.12. - pátek - **Svátek prvomučedníka svatého Štěpána**
- 28.12. - neděle - **Slavnost Svaté rodiny**
- 31.12. - středa - **Svátek svatého Silvestra - konec občanského roku**
1. 1. - čtvrtek - **Slavnost Matky Boží Panny Marie - Začátek nového roku 2009**
3. 1. - sobota - **Zahájení Tříkrálové sbírky 2009**
6. 1. - úterý - **Slavnost Zjevení Páně - svátek svatých Tří králů**
- 11.1. - neděle - **Slavnost Křtu Páně - konec vánočního období - Besídka u jesliček**

Duchovní hudba

7.12. 2008 v 9:45 Druhá neděle adventní

P. Josef Olejník (1914) České ordinárium
Gustav Pivoňka (1895-1977) Ave Maria F Dur
F.G. Handel (1685-1759) Modlitba
J.K.č. 122, 815
sóla, schola, varhany

24.12. 2008 ve 24:00 Štědrý den

Jaroslav Očenášek(1901-1967) Česká vánoční mše op.16
Josef Jiří Werner (1695-1766) Pastorela ke cti narození našeho Pána
Ignác Handl (1889-1954) Na nebi hvězda zářivá
J.K. 222, 201
sóla, sbor. orchestr, varhany

25.12. 2008 v 9:45 Slavnost Narození Páně, Boží hod vánoční

Václav Mýtný Česká vánoční mše
J.K. 226, 201, 932
sóla, sbor, orchestr, varhany

26.12. 2008 v 9:45 Svatého Štěpána prvomučedníka

Adolf Straka (1883-1960) Česká vánoční mše op.11
J.K. 222, 201
sóla, sbor, komorní orchestr, varhany

Koncert vánoční duchovní hudby neděle 28.12. 2008 v 19:00

Jan Jakub Ryba (1765-1815) Česká vánoční mše „ Hej mistře“ a pastorely českých skladatelů

POUŤ MLÁDEŽE (25.-28.10.2008)

(a něco z historie minulých ročníků)

Io letošních podzimních prázdninách jsme našim rodičům udělali radost a vyklidili své domovy, abychom se mohli zúčastnit již tradiční akce, Pouti zábrdovické mládeže. Co k ní lze říci nemládežníkům, případně mladým, kteří neměli možnost účastnit se předchozích ročníků?

Již před několika lety fungovalo Společenství mládeže v Zábrdovicích na poměrně solidní úrovni. Jeho členové vyjížděli na jednodenní i rozsáhlejší výlety. Časem se mezi námi rozmnožil názor, že doba podzimních prázdnin, tedy konec října, dobře vyhovuje uspořádání několikadenní akce naplněné putováním, zábavou, příjemnými chvílemi ve společnosti kamarádů a na prvním místě bohatým duchovním programem. V roce 2004 tedy mládež vyrazila na první takový podnik, a protože s akcí panovala všeobecná spokojenost, pouť jsme další rok zopakovali a za cíl putování si vybrali známé východočeské poutní místo Králíky. Potřetí, tedy v říjnu 2006, jsme po startu z Jemnice a přespáních v Dešné a Cizkrajově doputovali do Kostelního Vydří nedaleko Dačic. Příští, tedy čtvrtý ročník, měl za cíl jihomoravský Velehrad, kam jsme z Koryčan dorazili přes Střílky a Zdounky. Tyto poutě se nesmazatelně vepsaly do našich vzpomínek, neboť jsme na nich zažili mnoho krásných okamžiků plných pohody, kamarádství a Boží přítomnosti.

I letos jsme samozřejmě neopomněli připravit podobnou akci. Přestože hlavní organizátor pouti je již oženěn a odstěhován, opět se s chutí pustil do příprav. Letošní putování směřovalo opět do cíle na Jižní Moravě, tentokrát do Hlubokých Mašůvek, ležících severozápadně od Znojma.

V sobotu 25. října jsme brzy ráno vyrazili z Brna (vlakem a autem) do Znojma. Po krátké prohlídce města, zvláště rotundy sv. Kateřiny, jsme se vydali zdolávat první metry naší denní túry. Po první pauze na oběd začala hlavní duchovní náplň prvního dne, a sice promluva na téma Boží vůle. Následovalo rozdělení do skupinek a diskuze nad otázkami, které si pro nás řečník připravil. V Horním Břečkově, kam jsme po 25kilometrové cestě dorazili, jsme se zúčastnili večerní bohoslužby s nedělní platností. A protože jsme putovali do mariánského poutního místa, každý večer si někdo připravil pojednání o takovém místě světového významu. První večer jsme se tedy dozvěděli něco z historie Lurd. Po večeri a večerní modlitbě jsme ve spánku nabrali síly na další, podobně náročný den.

Když jsme v neděli vycházeli z Břečkova na další etapu našeho putování, počasí nám přálo a rozhodně nepřipomínalo přelom října a listopadu. Struktura programu se podobala prvnímu dni. Po svačině následovala přednáška na téma Modlitba, po které jsme opět probrali otázky k tomuto tématu a zkusili si ticho pro modlitbu i v praxi. Toho dne jsme po obědě stihli ještě další téma spojené s modlitbou, zaměřené na modlitbu růžence. Poté co jsme prošli Vranovem nad Dyjí a přešli hráz místní přehrady, dostali jsme se do klidu lesa a růženec se hned za chůze pomodlili. Večer jsme pak, po ujití 18 kilometrů, dorazili do cíle druhého dne, vesničky Štítary. Opět následoval klasický večerní program s modlitbou a povídáním o dalším světovém mariánském poutním místě, tentokrát o Medžugorji.

Třetí den už se počasí znatelně zhoršilo, od rána bylo zataženo a místy i mrholilo. V čerstvě postaveném kostelíku v Šumné jsme si zazpívali a poslechli promluvu na téma Lenost, o kterém jsme vydrželi mluvit poměrně dlouho a zasvěceně. Kolem třetí hodiny odpoledne jsme po 15 kilometrech chůze konečně dorazili do cíle naší letošní pouti, tedy do

Hlubokých Mašůvek. Místní pan farář nás vřele přivítal, ubytoval a zároveň nám podal mnoho informací o zdejším poutním místě. Po povídání o portugalské Fatimě jsme se vydali na večerní modlitbu v poutním chrámu, při které jsme Bohu odevzdali své chvály, prosby a díky a naplnili jsme také slova o tom, že kdo zpívá, dvakrát se modlí. Po této modlitbě jsme se vrátili na faru, kde jsme celkem rychle usnuli, 'zmoženi' třídenním putováním.

Následující den jsme si v poutním chrámu udělali soukromou mši svatou. Bylo při ní dost času na to, aby každý popřemýšlel o tom, co mu tato pouť přinesla. Přemýšleli jsme i o tématu homilie, tedy životních cílech, což je pro nás mladé zvláště důležité. Téměř okamžitě po skončení bohoslužby jsme si prošli Cestu Panny Marie Bolestné a při tom jsme měli opět mnoho času na rozjímání o různých otázkách našeho života. Během odpoledne už jsme se však museli začít loučit a postupně jsme se rozjížděli do svých domovů.

Co říci k mládežnickým poutím závěrem? Jedním z jejich hlavních posláních je, že nám dávají možnost zastavit se v našem uspěchaném světě a trochu se osvobodit od všedních problémů, možnost prožít několik krásných dní ve společnosti kamarádů a hlavně ve společnosti Boha. Domnívám se, že letošní pouť naplnila toto vše měrou vrchovatou. Zároveň chci poděkovat všem, kdo se podíleli na její organizaci, a také všem, kdo se za zdar této akce modlili.

-km-

Svědectví o Božím jednání

V údolí pastýřů se nám po mši svaté ztratila jedna paní (80let). Jeli jsme klidně dál bez ní. Vedle ní v autobuse nikdo neseděl, takže si nikdo nevšiml, že schází. Jeli jsme do Betléma, byla to ten den poslední zastávka. Všichni odešli do chrámu Božího Narození. Byla jsem hrozně unavená. Zůstala jsem s řidičem v autobusu a četla jsem si (v tomto chrámu jsem už 2x byla). Najednou se v autobusu objevila civilně oblečená mladá arabská dívka s naší paní – chvíli mluvila s řidičem. Ten paní nepoznal, ale poslal je za mnou. Dívka se mne anglicky zeptala, jestli paní patří k nám. (Tady jsem konečně pochopila, proč jsem se v roce 1967 učila anglicky, i když se mi všichni smějí.) Odpověděla jsem jí, že patří k nám. Ptala jsem se na podrobnosti. Řekla mi, že věděla, že její příbuzný – řidič, je s nějakou výpravou. Proto mu zavolala na mobil. On jí řekl, co má dělat, tak paní taxíkem přivezla.

Považuji to za jasné Boží řízení. Paní mi prozradila, že se pořád modlila, aby jí někdo pomohl. Do konce zájezdu už jsem seděla vedle ní a všude s ní chodila. Byla mi Božím požehnáním.

M.K.

Stejně jako loni poprvé, sešli jsme se i letos v předvečer Misijní neděle v kostele při společné adoraci, abychom spolu s křesťany na celém světě vytvořili podle přání Svatého otce celosvětovou síť modliteb.

Pět hořících svící symbolizovalo pět obydlených kontinentů naší planety, nespočet lidských bytostí toužících po lásce, miliardy lidských srdcí, která Bůh stvořil pro sebe a která nebudou šťastná, dokud se s Bohem, milujícím Otcem, nesetkají. V modlitbě jsme chtěli vyjít ke všem národům a předkládat Bohu své prosby za misionáře, za chudé a ubohé na celém světě, za děti z programu Adopce na dálku, za naše nevěřící přátele a příbuzné, za lidi na celém území naší farnosti, za sebe navzájem a vytrvalost v dobrém.

Bůh nám daroval život, protože nás miluje. Stále všechny lidi volá k sobě a nabízí všem účast na svém životě - na tajemném životě lásky Trojjediného Boha. Skrze Církev chce Pán rozlévat svou lásku do celého světa, do každého lidského srdce, aby tak nikdo nebyl sám, ale abychom všichni byli jedno s Ním. Pán chce, aby celé lidstvo vytvořilo jeden Boží lid, srostlo v jedno Tělo Kristovo a bylo vybudováno v jeden chrám Ducha svatého.

Prosme proto všichni stále Pána, abychom si na přímluvu Panny Marie více uvědomovali své misijní poslání a povolání: Být svědky Páně každým okamžikem svého života. Slovo „missio“ znamená – poslání, být poslán. Církev je poslána Bohem k národům, aby byla znamením Boží přítomnosti, znamením Boží lásky ve světě. Každý z nás, kteří přijdeme na mši svatou, jsme na jejím konci slovy : „Jděte ve jménu Páně“ vysláni, posláni - abychom plnili Boží vůli ve svém každodenním životě. Bůh nám daroval život, protože nás miluje. Miluje nás jako první a naše odpověď na tuto lásku musí být misionářská – každý z nás je poslán svědčit svým životem o Boží lásce.

P.O.

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Na internetových stránkách Papežských misijních děl, jejichž národním ředitelem je P. Jiří Šlégr, je uvedeno mnoho způsobů, jak může každý podpořit misie.

Modlitbou

Misie bez modlitby nemohou existovat. Věnujme tedy na tento úmysl své utrpení, skutky lásky nebo čas osobní modlitby. Radost ze spojení s Bohem tak předáme do tolika po třebných míst světa. Také Svatý otec vybízí celý svět k modlitbě za misie a stanovuje na každý měsíc jeden misijní úmysl.

Zapojením se do aktivit Papežského misijního díla (PMD)

Neváhejte a přihlaste se. Stanete se tak našimi nejbližšími misijními spolupracovníky!

Misijní růže	Jde o modlitbu živého růžence. Misijní růži tvoří vždy 20 lidí, z nichž se každý denně modlí svůj desátek růžence. Přihlásit se mohou jednotlivci i skupiny.
Misijní klub	Členové se denně modlí za misie, podle svých možností podporují činnost PMD a týdně šetří na „Chléb pro misie“
Misijní klubko	Je určeno dětem, které se chtějí stát „malými“ misionáři. Jejich heslo: „Děti pomáhají dětem.“ Denně se modlí Zdravas Maria za děti světa a týdně spoří na bonbónek pro misie

Sponzorství

Školy, farnosti, rodiny i jednotlivci, pomáhejte školám, sirotčincům, školám, seminářům, nemocnicím i farnostem na všech kontinentech světa. Mnoho trpících světa doufá v naše pochopení a lásku. Jestliže se rozhodnete jednorázově či pravidelně přispívat na misie finanční částkou dle Vašich možností, vyberte si z následujících variabilních symbolů (VS), co chcete podpořit:

- VS 10** Papežské misijní dílo šíření víry (naléhavé pastorační, katechetické, charitativní a sociální aktivity, vzdělání a zdravotnictví na misiích)
- VS 30** Papežské misijní dílo sv. Petra apoštola (Sponzorování bohoslovců na misiích - rok studia stojí přibližně 25.000 Kč. Lze samozřejmě přispět jakoukoliv částkou.)
- VS 40** Papežské misijní dílo dětí (200 Kč zachrání z největší bída rok života dítěte na misiích.)
- VS 440** Sponzorování misijních sirotků (200 Kč zachrání rok života dítěte.)
- VS 540** Podpora vzdělání dětí na misiích
- VS 888** Chléb pro misie - dary od členů Misijního klubu
- VS 999** Obecně PMD (O použití daru rozhodne národní kancelář PMD dle aktuální potřeby.)
- VS 321** Mešní intence (Jde o pomoc misionářům prostřednictvím mešních intencí. Aby tato aktivita byla opravdovou pomocí, je dobré na jednu intenci přispět alespoň 250 Kč. Vámi zasláné finanční prostředky budou doručeny kněžím v misijních oblastech, a ti budou sloužit mši svatou na dobrý úmysl dárce. Před odesláním finanční částky, prosím, informujte národní kancelář o počtu požadovaných intencí.) Na VS 321 nelze uplatnit odpočet z daní.

Další variabilní symboly pro jednotlivé aktivity Papežského misijního díla dětí:

- VS 140** Vánoční pohled pro misie (dary z malování pohlednic)
- VS 240** Jeden dárek navíc (vánoční dárek ve formě finančního příspěvku)
- VS 340** Velikonoční pohled pro misie (dary z malování pohlednic)
- VS 740** Podpora projektů pro děti v bídě – Misijní kalendář
- VS 840** Misijní koláč (dary na misie získané při rozdávání koláčů)
- VS 940** Misijní bonbónek (pravidelné spoření peněz za odřeknuté sladkosti)

Finanční dary z misijních aktivit zašlete na účet Papežských misijních děl: 72540444/2700 (UniCredit Bank Czech Republic, a. s.)

Darem

Podpořte Papežská misijní díla, pomozte ušetřit výdaje za provoz misijní kanceláře a organizování misijních aktivit. Věnujte například:

- platné telefonní karty
- platné dobíjecí kupóny do mobilních telefonů
- nepoužité platné poštovní známky
- kancelářský papír, obálky a jiné

Tyto dary zasílejte, prosím, po předchozí domluvě na adresu:

PMD, 543 51 Špindlerův Mlýn 33.

Sepsáním závěti

Když pamatujete ve své závěti na misie, dobro, které jste konali v tomto životě, pokračuje. Pokud chcete využít této možnosti, kontaktujte národní kancelář PMD.

Další pomoc

Misijní činnost v naší republice závisí ve veliké míře na pomoci dobrovolníků. Pokud mezi ně chcete patřit i Vy, ozvěte se nám, abychom se mohli domluvit na konkrétním způsobu podpory.

Jedná se například o:

- překlady cizojazyčných textů
- přípravu a rozvoz misijních materiálů
- organizaci akcí PMD

Tyto informace jsou převzaty z internetových stránek Papežských misijních děl www.misijnidila.cz, kde také najdete další možnosti podpory misí, další důležité kontakty, zprávy, obrázky, možnosti objednávek misijních letáků, kalendáře a materiálů a další užitečné informace.

„Dobry den, dobry den, dneska zlobit nebudem....“

- Dětský dům Zábrdovice pro radost farníkům -

V neděli 14. prosince 2008 od 15 hodin zvou děti, zaměstnanci a dobrovolníci Dětského domu Zábrdovice všechny malé i velké farníky **do farního sálu**.

Pro všechny zájemce je zde připravený program, složený z ukázek aktivit Dětského domu Zábrdovice – klubu malých dětí ASABEN („školka“), doučování a různých kroužků nízkoprahové klubovny.

Jako host vystoupí dětská skupina MERCI s pásmem tradičních romských tanců.

Kráč David I.

VOLNĚ PŘEVIPRÁVĚNO Z DIBLE
TEXT A OBRAŽKY: KS

PROROK SAMUEL SE DĚL VE SVE ZAHRADE. BYL SMUTNÝ, PONEVADŽ KRAL SAUL, KTERĚHO SAM POMAZAL, BOHA ROZHNEVAL A BYL JIM ZAVRZEN. SUŽOVALY HO I STAROSTI, NEBOŤ BEZ SILNEHO VŮDCE NEMOHLI IZRAELITĚ JAKO NAROD PŘEŽIT...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ